

Arno. 104766

Kantonrechter in Kort geding

A.R. no. 104766
29 november 2010

Vonnis in de zaak van

SURINDRENATH RAMAWADHDOEBE, wonende in het district Wanica,
gemachtigde: mr. A.E. Telting, advocaat,
eiser in kort geding,

tegen

STUART ARTHUR WONGSODJKROMO, wonende te Paramaribo,
gemachtigde: mr. N.H. Bergraaf,
gedaagde in kort geding.

1. Het proces verloop:

1.1. Dit blijkt uit de volgende processtukken:

- het verzoekschrift, met producties, dat op 15 november 2010 ter griffie der kantongerechten is ingediend,
- de conclusie van antwoord, met productie,
- de conclusie van repliek,
- de conclusie van dupliek, met producties,
- de conclusie tot uitlating producties, met producties, zijdens eiser,
- de conclusie tot uitlating producties zijdens gedaagde.

1.2 De uitspraak van het vonnis in kortgeding is bepaald op heden.

2. De feiten

2.1 Eiser is bij vonnis van 13 mei 2010 in de zaak bekend onder arno.084626 in conventie veroordeeld om binnen 3 weken na betekening van het vonnis de bouwwerken staande op het perceelnummer 6406 gelegen aan de George Hindoriestraat af te breken en vervolgens het perceel te ontruimen en te verlaten met medeneming van al hetgeen zich van zijnentwege op het perceel bevindt; voorts is hij veroordeeld tot betaling van een dwangsom en de proceskosten; het vonnis is uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

2.2 Het vonnis is op 9 november 2010 aan hem betekend.

2.3 Eiser heeft tegen het vonnis hoger beroep aangetekend.

3. De vordering en de grondslag daarvan

3.1 De vordering:

Eiser vordert, kort gezegd, dat de kantonrechter, bij vonnis in kortgeding, uitvoerbaar bij voorraad:

Primair:

De werking van het vonnis voornoemd te schorsen c.q. de aanvang van de executie van dat vonnis te staken, zolang op het ingestelde hoger beroep niet is beslist;

Subsidiair:

Gedaagde verbiedt de bereids aangevangen executie van het vonnis verder ten uitvoer te leggen tot een onafhankelijke taxateur dan wel commissie van taxateurs de waarde van de kale grond ten tijde van de indiening van het verzoekschrift in de procedure met arno. 084626 heeft vastgesteld;

Primair en subsidiair:

Gedaagde veroordeelt in de kosten van dit geding.

3.2 De grondslag:

Eiser heeft als grondslag voor zijn vordering aangevoerd dat de beslissing van de rechter moet worden beschouwd als een misslag omdat de rechter heeft nagelaten het litigieuze perceelland door een onafhankelijke deskundige te laten taxeren, terwijl hij dat wel had geopperd tijdens de comparitie van partijen. Indien de rechter dat niet had nagelaten zou aan de hand van de taxatie waarde kunnen worden beoordeeld of de aangeboden koopsom redelijk was of niet. Voorts heeft de rechter aan partijen gesuggereerd de klapperwaarde van het perceel na te trekken, hetgeen is gebeurd, waarbij is gebleken dat de klapperwaarde minder dan de helft van het aangeboden koopbedrag bedraagt. Ook hierdoor moet worden geconstateerd dat de beslissing niet juist is. Eiser voert aan dat zowel het niet laten taxeren van de grond als het geen rekening houden met de klapperwaarde mislagen zijn. Eiser voert voorts aan dat gedaagde misbruik maakt van zijn executie recht door toch de executie voort te zetten terwijl de uitspraak berust op een misslag.

Eiser is van mening dat door deze mislagen de werking van het vonnis moet worden geschorst.

4. Het verweer

Gedaagde heeft verweer gevoerd op welk verweer de kantonrechter, voor zover van belang, hierna terugkomt.

5. De Beoordeling

5.1 Eiser heeft ten aanzien van de gewraakte uitspraak aangevoerd dat de kantonrechter had geopperd dat de grond getaxeerd zou moeten worden door een onafhankelijke deskundige en dat de klapperwaarde uitgezocht moest worden. Hierdoor verkeerde de eiser in de veronderstelling dat in het rechtsgeding een juiste beoordeling gemaakt zou kunnen worden van de door hem aangeboden koopsom. Eiser voert aan dat door het niet laten taxeren en het niet meenemen bij de beoordeling van de

klapperwaarde, een misslag is begaan door de rechter op grond waarvan de werking van het vonnis zou moeten worden geschorst, dan wel de executie zou moeten worden gestaakt

- 5.2 De kantonrechter overweegt dat volgens de heersende rechtsopvatting, onder andere neergelegd in de uitspraak van de Hoge Raad van 22 april 1983, de rechter slechts de staking van de tenuitvoerlegging van een vonnis kan bevelen indien het te executeren vonnis:
1. klaarblijkelijk op een juridische of feitelijke misslag berust (een apert onjuist vonnis is) of
 2. indien de uitvoering op grond van na het vonnis voorgevallen of aan het licht gekomen feiten (nova) klaarblijkelijk aan de zijde van de geexecuteerde een noodtoestand zal doen ontstaan, waardoor een onverwijde tenuitvoerlegging niet kan worden aanvaard.
- 5.4 De kantonrechter overweegt dan ook dat het betreffende vonnis thans getoetst zal moeten worden aan de criteria hierboven vermeld, na welke toetsing, indien van één der criteria sprake is, naar heersende rechtsopvatting schorsing zou mogen volgen, en indien geen sprake van een der criteria was, naar heersende rechtsopvatting, afwijzing van het gevorderde zal moeten volgen.
- 5.5 De kantonrechter overweegt voorts dat de bedoeling van deze criteria geen andere kan zijn dan te voorkomen dat een partij die het niet eens is met een uitspraak, in kort geding opkomt tegen die uitspraak, waardoor als een "verkapt appél" of een "verkapt verzet" het geschil opnieuw wordt beoordeeld door een andere kort geding rechter, hetgeen zou neerkomen op een inbreuk op het gesloten systeem der rechtsmiddelen dat ons rechtssysteem kent.
- 5.6 De kantonrechter overweegt dat eiser in zijn gronden voor het gevorderde een aantal zaken heeft aangehaald zoals vermeld onder het kopje "grondslag" hierboven. De kantonrechter overweegt dat eiser zich beroept op het feit dat de kantonrechter de door hem aangeboden koopsom op de juiste wijze had kunnen beoordelen als een onafhankelijke taxateur in het geding de grond had getaxeerd en als door de rechter rekening was gehouden met de klapperwaarde. Doordat de kantonrechter beide zaken heeft nagelaten heeft hij mislagen begaan.
- 5.7 Gedaagde heeft verweer gevoerd waarbij hij onder andere aanvoert dat er van een misslag als bedoeld in de rechtspraak geen sprake is. Hij voert aan dat dat een feitelijke of juridische misslag zou moeten zijn hetgeen in casu niet ten grondslag wordt gelegd aan de vordering. Aan de vordering is ten grondslag gelegd dat de kantonrechter een verwachting had gewekt ten aanzien van het taxeren van de grond of de klapperwaarde, en in tegenstelling tot de verwachting die bij eiser zou zijn gewekt, de taxatie niet meer heeft doen plegen. Gedaagde voert aan dat de grieven die eiser heeft tegen de wijze waarop de kantonrechter de zaak heeft afgewikkeld in appel moeten worden beoordeeld. Gedaagde voert voorts aan dat de

gang van zaken zoals door eiser verwoord niet de juiste is. Gedaagde voert aan dat het juist eiser is geweest die, nadat de rechter had geopperd dat een taxateur kon taxeren om dan tot een koop prijs te komen, heeft aangegeven zich niet te willen committeren aan de uitkomst van een taxatie door een onafhankelijke taxateur. Gedaagde heeft ter adstructie van zijn verweer de conclusie na gehouden comparitie zijdens eiser in dat geding overgelegd.

- 5.8 De kantonrechter overweegt dat naar haar oordeel van enige grond om de werking van het vonnis te staken wel sprake is. De kantonrechter overweegt allereerst dat de in de rechtspraak ontwikkelde norm welke gehanteerd moet worden bij een vordering tot amotie in casu door de kantonrechter in het begin wel is gevolgd, doch later in het proces is losgelaten. Die norm, welke onder andere is neergelegd in het amotie arrest (NJ 1971 no, 89) is daarin als volgt geformuleerd: " Dat de Jong, door in plaats van genoeg te nemen met een redelijke schadevergoeding een vordering tot amotie in te stellen, zich aan misbruik van recht zou hebben schuldig gemaakt, indien het nadeel dat Kuipers door de amotie zou lijden, zowel op zichzelf beschouwd als in verhouding tot het belang dat de Jong met haar vordering tot amotie nastreeft, zo groot zou zijn dat, alle verdere omstandigheden in aanmerking genomen, de Jong naar redelijkheid niet tot de uitoefening van haar recht amotie te vorderen had kunnen komen". De kantonrechter heeft met het voorstel gedaagde als eigenaar aangespoord rekening te houden met de bovenvermelde norm, en daarmee met het grote financieel belang van eiser, die te goeder trouw een bouwsel heeft gebouwd op het terrein dat aan gedaagde toebehoort.
- 5.9 Ierecht heeft de kantonrechter in lijn met de heersende rechtsopvatting voorgesteld een onafhankelijke taxateur te vragen de grond te taxeren.
- 5.10 De kantonrechter overweegt daarmede dat ook sprake is van het feit dat gedaagde in zijn conclusie tot uitlating heeft aangevoerd dat hij het perceel wil verkopen. Dit feit brengt met zich mee dat de vraag gesteld moet worden in hoeverre het rechtvaardig zou zijn van eiser te verlangen het gebouwde te verwijderen, terwijl nog de mogelijk bestaat dat partijen tot de verkoop van het perceel komen. Met het verwijderen zou immers tegelijk eiser zijn hele investering verliezen, terwijl dat, blijkens de stellingen van gedaagde in zijn conclusies, niet noodzakelijk is.
- 5.11 De kantonrechter is van oordeel dat, indien gedaagde het perceel nog wenst te verkopen, de omstandigheden van dien aard zijn dat de norm uit het amotie arrest tot geen andere beslissing kan leiden dan dat de werking van het vonnis moet worden geschorst.
- Immers kan naar de heersende rechtsopvatting een amotie, niet worden toegestaan indien het belang dat door de amotie gediend wordt veel en veel kleiner is dan het belang dat door de amotie geschaad wordt,

